

శ్రీ పరాంబాధనము.

కోణ్ 2యం. గుడిచాటిపుండరీకాక్షి నమః. పత్రం
ధర్మశ్రీపత్రం బకరా

ఓమ్.

శ్రీ బాలాత్రిపుర సుందరైశ్వర్యము:

శ్రీ పదాశినాయకము:

యకనాదత్తం

Telaprolu.
16.3.28

శ్రీ ప్రేమ పూర్ణం.

ఇది

శ్రీపతి శ్రీరాములు పంతులుగారి ద్వితీయపుత్రుడును

కవికిశోర, ఆశుకవి కేశరి, అవధానధురంధర

అభినవప్రబంధ పరమేశ్వరాది విరుదాంకితుడును

శ్రీ శ్రీ యలమర్రు & అంబరుపేట సంస్థానాధీశ్వరుల

ఆస్థానకవియు, నష్టావిధ యు నగు

త్ర్యంబక రావు చే

రచింపఁబడియె.

మొదటిసూర్పు 500

బెజవాడ, ఆంధ్రగ్రంథాలయ ముద్రాశాలయందు

క. కోదండరామయ్యగారిచే

ముద్రింపఁబడియెను.

1927

సర్వస్వామ్య సంకలితము]

[వెల 0—4—0

b

సీ.ఎం.

శ్రీ బాలాత్రిపుర మండరీ దేవ్యనాథుః

శ్రీ సదాశివాయనమః

విజ్ఞప్తి

ఈనాచిన్నిపాత్రమును నేను చెంతలేకున్నను, దయ
తో నామూలాగ్రముగాఁ బరిశీలించి, యభిప్రాయమొసంగిన
త్రిమనవధానశిరోమణ్యాదివిరుదాంకితులగు బ్రహ్మశ్రీ కాశీ
కృష్ణాచార్యులువారికిఁ గృతజ్ఞతాపూర్వకాభివాదన సహస్రము
లర్పించుచు, నాతప్పిదములైనను, ముద్రణా లోపములై
నను గన్పట్టినేనిఁ దెలియఁజేయుఁడని విద్యత్కవుల నర్థించు
చున్నాఁడను.

బె జే వా డ.
గవర్నరుపేట
30—6—1927

ఇట్లు
విద్యద్విధేయుఁడు,
శ్రీ పతి త్ర్యంబక రావు,
అష్టావధాని.

1

శ్రీలక్ష్మీ హయగ్రీవో విజయతేతరామ్

మహాశయా !

నేను, మీపొత్తమును, బ్రత్యక్షర పరిశీలనా పద్ధతితో
రెండుమార్లు చూచి నాకు తోచినంతవఱకుఁ బ్రమాదముల
సవరించితిని. నాకంటఁబడక ప్రమాదము లింకనున్నచో వానిని
బాతకమహాశయలే సవరించికొందురుగాక. ఏమయినను మీ
కవిత మృదుమధుర మయినదియును, రసస్ఫోరకమును అయి,
ఋనువారల హృదయంబుల నాకర్షింపఁగలదని నా యభిప్రాయము,

(Sd.) కాశీ కృష్ణాచార్యులు

ఓమ్

శ్రీ బాలాత్రిపుర సుందరీ దేవ్యే నమః

శ్రీ సదాశివాయ నమః

శ్రీ ప్రేమ పూర్ణి.

కం॥ అంబా! శ్రీలక్ష్మీ దే
వ్యంబా! బాలాంబి కామ • లాంఘ్యంబుజరో
లంబా! సుగుణగణనిధా
నంబా! మామంబ నిను మనంబునఁగొల్తున్.

* * * * *
మ॥ వరలక్ష్మీ గనిరమ్మనాంబికయును • బృహదాంబుజ శుక్ల
త్పరనైసర్గిక మార్గశీర్ష సీతప • క్షంపు జతుర్థి రమా
వర సంభూత ముదాతిరేక విబుధ • ప్రవృత్త క్షీరోదధి
స్ఫురణ నద్విబుధాళియు నిజమలాంభో రాశియు శోభిలన్
* తే॥ గీ॥ అంబనాంబ గర్భాంబురుహంబునన్ సు
ధార్ద్ర హృదయు సోదరుఁ గూడి • యాదిలక్ష్మీ
యంశమున విన్న కోటవం • శాబ్ధియందు
గణ్యయై బుట్టె మమ్ములఁ • గన్నతల్లి.

శా॥ సుబ్బాచార్యుఁడు నమ్మనాంబయు బుధుల్ • సూచించి
 రీనాఁడు శ్రీ । సుబ్బాచార్యు చతుర్థి కాపుర సిరుల్ • శోభి
 ల్ల సంపన్నయై । యుబ్బుక బాలయటందు, నెల్లరుఁ బ్రహ
 ర్నోన్నతులై పోయిరే । తబ్బిబ్బుల్ మనమందు నెంచక
 కొఱుంతల్ లేనిభావంబులక

* * * * *
 తే॥ గీ॥ ఇననమస్కారధుర్యుడౌ • జనకుచెంతఁ
 జటుతతనమందె దేవుల • చిన్నె లెఱిగి
 భక్తిపథములఁ బదమిడి • భవ్యశీల
 యను యశంబు గడించెతి • వమ్మ నాఁడె.

తే॥ గీ॥ చిన్నిచిన్నిపల్లెరముల • సన్నజాజి
 పూలమొత్తమ్మలను దెచ్చి • పూజసేయ
 సాగితఁట విశ్వజననికి • సంధ్యవేళ
 హారతుల నీయ నీవె ముం • దరిగితివఁట

ఉ॥ అన్నలు చెల్లెలం చేనిప్రియంబున గారవముక బొనర్చని
 న్నెన్నఁగ నెల్లవారు, జననీ! జననీజనమల్ ప్రహర్షసం
 చన్న మనస్కులై సిరులు • చాయలుదేఱ, నలఁతికాని నీ
 చిన్నెలఁగాంచి వెంచిరఱ • చేతులలోఁబ్రసవంబు పోలికక

తే॥ గీ॥ భయ వినయ నయ శాంత సద్భక్తి సత్య
 వికర మన నొప్పి ప్రేమవల్లికవిధాన
 నిష్కళంకభావపు నాచు • నెగడితమ్మ
 తక్కువను టెఱుంగక పిన్న • తనమునందు.

* * * * *
 తే॥ గీ॥ పంచవర్షంబు లిటు బరాబరిగ నడువఁ
 దక్కువను తక్కువను దీర్చె • దైవమకట !

జనకుఁ డజరామగణరాజ్య • మునకు నేగ
శోకకీలికలక జవి • జూచితమ్మ!

* * * * *
ఉ॥ కాలనృశంసుఁ డొక్కరుఁడు • కట్టడియై నినుఁ గన్న వాని నై
దేఁడుల ప్రియమదై వధిఁయింపఁగఁ దల్లి యనేకకష్టపుక
వ్యాళములకవిదల్చినినుఁ బాలనచేసెనుగాని యామెయీ
నాఁడిటు లొదువం చెటుఁగు • నా?భరియించునొకోయెఱింగినక.

ఉ॥ ప్రేమసుమం బొకింత బడ • లెక గసటాయెను జీవితంబు, చి
త్తామలతోషవార్ధు లడు • గంటెను దండివిధంబునెంచి డుః
ఖామయవైకృశించితివి • గా! పదివత్సరముల్ చేసంగశ్రీ
రాము గుణాభి రాము రుచిరంపుఁగరంబు గ్రహించితంబికా.

ఉ॥ రామల మేలుబుతియన • రాజిలు లచ్చి వినీలనీరద
శ్యాముని పాణిఁగైకొనిన • చాడ్పున శస్త్రము నైరహించె ని
స్సీమత రెండువంశములు • శ్రీపతినాఁ దనరా రె నాఁడె శ్రీ
రాముఁడు దుష్టశాత్రువని • రాముఁడు దివ్యకళాభి రాముఁడై

* * * * *
ఉ॥ అత్తయుమామయుకమిగుల • శర్వమునొంద మనంబులందు
మేనత్తయు మేనమామయను • కట్టిస్వతంత్రతనాత్మ నెంచకఁ తు
త్తమరీతిఁగొల్పితివా • హేమాయన! నాథుపదాబ్జముల్ మహే
దాత్తమతిక భజించితి! స • తంబు నినుంగని మెచ్చ నెల్లరుక.

* * * * *
సీ॥ ప్రాణేశ్వరుని పాద • పద్మభృంగంబు
తలలోని నాల్కగా • మెలఁగు సాధ్వి
అత్తవారింటిలో • నడుగుఁ బెట్టిన దాది
బాలాంబికను గొల్చు • భవ్యశీల

పాకంబు నొనరింపఁ • బాలుగొన్నది మొదల్

విప్రసంతర్పణాః • స్వతగుణాః

దీనులఁ గనుఁగొన్నఁ • దీవరంబౌ ప్రియఁ

దినఁ బెట్టి యోదార్చు • దివ్యభావ

తే॥ గీ॥ అమల *ప్రత్యంగ్యుగ్రీవాసనా • భ్యాసకలన

బరమదైవంబుగా వెల్లు • వరచరిత్ర

మాతయంచని వ్రాసెడు • వ్రాతకాదు

కమ్రగుణ పేటి లక్ష్మ్యుఁబి • కావధూటి. ౧౪

మ॥ అతిథిశ్రేణుల నాదరించు వెఱఁగా • లాతీతమైపోయినన్

బలియాజ్ఞన్! విసువున్ దలంపదు, మృషల్ • భాషింప, దత్యున్నత

స్థితకైగర్వముఁ బూన దించుక యుదా • సీనంబు జూపింపదా

శ్రీతువైనై న! గృహమయాత్మయగు! లక్ష్మీదేవియొక్కప్పుడున్

క॥ లీనంబైపోవును దే

వీనవరాత్మోత్సవముల • విశ్వేశ్వరి లో

మానక నిడు నైదువ లె

ద్వానిఁ గొరినను సముచితంబగు భక్తిన్. ౧౬

మ॥ పిరియుంబాడియుఁ బంటయున్ విభవమున్ • జేతఃప్రమో

దంబును! స్థిరమాసంతతియున్ సమజ్ఞయు బుధా • శీర్వాదముల్

భక్తిసం! భరితాఁతఃకరణంబులుంగలిగి శ్రీ • బాలాంబతాఁదోడు

గాఁబరగన్ ముప్పదివర్షముల్ గడిపిరం • బా! సార్థకాఖ్యుల్ కదా!

*

*

*

*

*

క॥ సంతసముల వెనువెంటన

చింతాసముదయుము లెసఁగు • స్నిగ్ధమనోజ్ఞా

శాంత ప్రాస్తావనాదీక

లంతంబగు నసితపక్ష • మలముటన గదా!

౧౮

* * * * *
తే॥ గీ॥ అది! భయదకాళరాశి శ • య్య కిటు నటు, ని
బంబడితి మేము శోకాగ్ని • రగులు కొనఁగ
నంత్య సమయసమాధిఁ బ్ర • హర్ష మొందు
నాథుని పదాబ్జముల వ్రాలి • నావు సీపు. ౧౯

* * * * *
తే॥ గీ॥ పంచే గ్రీసీడకలచోట • బ్రతిఫలించె
బూతి పూతలతోఁ బరి • పూర్ణకళలఁ
జలుకుచున్ద్రునితోడఁ జిం • తిలుచు వృద్ధ
భూమిసురుఁడౌ మహానట • మూర్తి, మూర్తి ౨౦

మ॥ తలఁపంకించు బయటచేదుడుచు నుద్వేగముఁ బాపాంబు
ధారల! మాతండినిఁ గాంచు లోఁ గలఁకఁబాఁట! విన్న
బాటొప్ప నూగులనుక బుచ్చు మహేశుపార్శ్వమున
దాఁరూపాంది, బాలాంబ! యేర్పడికాలంబును గర్మముక
గలయ దైవంబేమి కావించెనక? ౨౧

కం॥ అరసితిమెల్లరమును న

చ్చెరువున నావంత యంత • స్థిరమతి జనకుం
డురునేత్రంబులఁ బరమే

శ్వరులనుగని మూసెఁ బ్రణవఁ బంధురుడగుచుక ౨౨

తే॥ గీ॥ ఆమహాత్ము పవిత్ర కా • యంబునుండి
వెలువడుచు దివ్య తేజస్సు • కలిసి పోయె
ద్రవ్యంబకశిరోవనంబున • దాండవించు
ప్రాస్తావనాదీకముల నయ • స్ఫూర్తిమీర. ౨౩

మ॥ ఓతి ! సాధారణ మాఖశుద్ధనవమిన్ • శ్రీకంఠులోలీనమై
 నుతులం దెన్ బితతద్యశోబ్జరయనా • నూనప్రియి ధ్వానసం
 తతులక్రూంతనభోంతరాళములలోనన్ దాండవంబాడు శ్రీపతి
 శ్రీరాములుమంత్రమకాలి సుకృతంబా, మాన్యవేయన్నిటన్.

కం॥ తన తనయులు బాలసులని

మనమునఁ దలపోసి విశ్వ • మాతయు, నీవున్

బెనుపొందించెద గణికా

జననీ ! కాయంబు విడచె • జనకుఁడు శాంతిన్ ౨౧

* * * * *

ఉ॥ నాధుతోడనే సొలసె • నా ! భవదీయ ముదాస్పదంబులొ
 గాధలు, ధాత్రిలోపల వికాసపయోదమువిచ్చిపోయెనా
 బాధలఁజెందుబిడ్డలఁ గృపన్ బరికించి ధృతిన్ వహించి తనమ్మా!
 ధరమాకునేడుగడఁవై, పెనుపొందఁగఁజేయుపూన్కితోన్.

తే॥ గీ॥ నాఁటినుండియు నీడు క • న్నీటిధార

నాయెదుటఁబారఁ గాంచ నేనాఁకుఁ గాని

హృదయగోళాన నెటుఁ గుమూరిలితొ తల్లి

పుత్రకులగుండె బ్రద్దలై • పోవుననుదు. ౨౨

తే॥ గీ! అరసి యెవ్వరి నేఁడు ధైర్యమొసంగి

పుత్రకులఁబోవుమంచని • పోయినావు

కనికరమ్మున నీడు నం • దనులఁ గాంచ

నెవ్వరున్నారు తల్లి ! మహీతలాన. ౨౩

* * * * *

తే॥ గీ॥ దైవమే దిక్కుకాఁగ నం • దనులఁ తోవఁ

గప్తమొందితి నమ్మ తెఱక్కలునెసంగఁ

బోనికూనలు నైః నీ • పుత్రకులను
బోదిసలిపెడు దీక్షచే • గాదెతల్లి !

౨౯

ఉ॥ బంధులు లోఁ గృతఘ్నులయి • భావములందు నసూయ
నూని నీనందనులన్ నినున్ గనిఁఘునంబుగఁగూర్చు విపత్పూ
పంచమండుంధృతితోఁజరించితవి • దుర్గయెతోడుగసజ్జయం
బుతోడందుఁ తూగినావటమఁటంపడఁగాఖలులాత్మనంబికా !

శా॥ నీకానందదులైన పుత్రకుల నెం • తే తాల్మి సత్ప్రేమవి
ద్యాకల్పంబులరీతిఁ జేసితివి యాహా స్వర్ణదుర్గాంబతో
డై కావన్ సిలుగుల్ విదల్చితినివిఁఖ్యాతిన్ గడుంగొంటి వ
మ్మా ! కై సేసితివాత్మ నాధునిమహిమాద్యత్ప్రజ్ఞలీరీతిఁగాన్.

చ॥ అరులు నడంగిపోవఁ బ్రతిఁభాన్వితఁడౌతొలిపట్టివన్న నన్
గరిమ సుఖంబునొందితివిఁగా ! ప్రహదంబున నీనిష్ఠసో
దరుసుత నంచితావర విధానను ! బుత్తునకిచ్చు నాటియా
పరిణయవేళలందుఁగల • బంధులతోడనరారి తంబికా ! ౩౨

తే॥ గీ॥ అన్న గారి కళ్యాణమూర్తి • నరసినాపు
ముద్దు ముచ్చట లెన్నేనిఁ • బొందినాపు
కాని ! సంతోషమొక్కటె • క్కరణినిలచు
నంతలో జ్వరబాధచే • నలసితమ్మ !

౩౩

* * * * *
తే॥ గీ॥ జ్వరమా వాసిన దొకరీతి • పరములందుఁ
గనుపడెను, నీర దెట్టి లగ్నమున నీశ
రీరమునజేరెనో కడఁ తేరువరకు

నదియుఁ జితియించె నీవిచా • రౌఘమటుల. ౩౪

తే॥ గీ॥ ప్రతిసమంబును వై పొంగి • బాధపెట్టి
యుపశమనమానుగాని నీ • యుదరమందె
అడగి యడగి యింతటి కార్య • మనువుపరచె
నకట ! విషబిందు వొక్క బొ • ట్టైనఁజాలు 3౫

తే॥ గీ॥ కర్మమో కాక జాడ్యపుక • ధర్మమేమొ ?
మందు మాకుల నాఁగక • మరల మరల
మొలకలెత్తుచునుండె గి • ర్కెలఁజెలంగి
యహితపాళులు మదినిఁ బ్ర • హ్వమొంద 3౬

తే॥ గీ॥ కష్టజలనిధు లింకె నీ • కన్నకొడుకు
లమితభక్తిఁ బోషించెడు • నట్టికాల
మరుగుదెంచినంతన యిట్టి • యడరుకలిగె
గాల వై పరిత్యజిది • కాదె ! జనని. 3౭

తే॥ గీ॥ పుత్రీకలు మూపురును నీదు • పుత్రు లిరువు
రెంత యత్నించినను నలుఁనంతయేని
లాభముండకపోయె ! నేలొగునైన
దీర్చుకొనెఁ గాంతజాడ్య ప్ర • తిజ్ఞ నెల్ల. 3౮

ఉ॥ పాదుజలోదరంబెటులఁ బాల్పడియెన్ మముఁగన్నతల్లి ! కా
పాడెదునోషధీతతి ప్ర • భావముతగ్గెనె ! యెన్నిమాఁడలో
మూఁడు విపద్దశల్ గడిపి • పోచుసరాంబికశక్తు లెల్లనే !
మూలమణంగె ? నీసుకృతఁపున్ఫల మేదెసకేగె నంబికా.

శా॥ అమ్మా ! యెందరు వై ద్యులైనభవదీయవ్యాధిసీతించి క
ష్టమ్మా ! నీశ్వరుఁ డేమిచేయనొ ! చికిత్సల్ సేతువన్నారు

మం | దిమాస్క నట్టుల బట్టుచట్టివది కానీ తగ్గఁగాలేదు జా!
డ్య మొక్కింతయు! మాదు కర్మ మిటులొటన్ గాదొ
కో! యఁబికా! ౪౦

* * * * *
తే॥ గీ॥ రెండు మాసంబు లొక్క బా • ర్నినిదక్క
జీవనాధారమున కొండు • చేరనీము
ఎక్కువయ్యె గుక్కెడుజోన • యేమటంచు
వాకొనెద పీక్షమాగుణ • వ్యాప్తి ధాతి. ౪౧

తే॥ గీ॥ చిరతర రుజావ్యథాళి సశింపజేయఁ
గన్నవారలు పడు శ్రమల్ • కాంచి లోన
ననుభవించు బాధాగ్నుల • నడచినావు
శీతలప్రేమవీచికా • శ్రీవహించి. ౪౨

* * * * *
శా॥ “నీ కళ్యాణముఁ జూడనోచనయితిన్ • బృద్ధితలంబందు
నిం । కే కామ్యంబులు నాకులే” వనుచుఁ ద • ల్లీ, కంటి
నీగ్గాచ్చుదున్! నాకై చూచిన, “వత్సరానకగు నన్నన్”
మాత! నిట్టూర్పుతో “నీకోసంబయి యెట్టులుండెదను దం
డ్రీ” యంచు శోకించితే. ౪౩

తే॥ గీ॥ కడుపు చెలువెను నీదగు • కథలు విన్న
నెట్టి శిలయైనఁ గరఁగు నింకెట్టు దుఃఖ
వారినిది నీదెదము తరింపంగఁ జేయు.
తరణి నిర్ధాతపాతమై • దొరలువేళ. ౪౪

తే॥ గీ॥ నిక్మల నిసర్గమూర్తియా • “నినుఁగు నగుచు
నీదు నొడిలోనఁ గున్క నెం • చెద” ననంగఁ
ప్రేమసౌరభముల్ వెల్లివిరియఁ “బిచ్చి

నాయనా! థాతి? నెట్లుండె • దోయి " యంటి
వమ్మ! యెట్లుండు మనియెద • వమ్మ! నేడు. ౪౫

* * * * *
తే॥ గీ॥ ప్రసవ మయ్యెఁ జిట్టెక్కయ్య • బాలుడొకఁడు
జరసమయ్యె ననామయంబున వసించి
గంచు విని హర్ష మందితి • కాంచలేద
టంచు నెంత తపించితి • వమ్మ! మదిని. ౪౬

* * * * *
తే॥ గీ॥ పెరిగె నావేళ నుదరంబు • వెజ్జొకండు
చేయుడెనిమా నటంచని • చెప్పనన్న
కడువినమృతఁ దెలిపినఁ • గనుల మూసిఁ
యోజనముజేసి వేడినిఁట్టూర్పుఁబుచ్చి. ౪౭

చం॥ "ననుహయ రా ను బెట్టకుము • నాయన" యీయెనిమాలికే
లనం॥ చనిబ్రతిమాలి, జీవమింక • నాగదురా యని, మేనుదు
వ్వుచుకొ॥ గనులను నీరుఁగార్చి కడఁకకొ శివనామము
నుచ్చరింప నెఱ్ఱనమునఁ బోదు వంచు నను • మానము
నైన వహింప మంచికా! ౪౮

కం॥ మునిమాపు సమయామున వ

చ్చిన వైద్యుం డొకఁడ చెప్పఁ • జేయించితి మా
"యెనిమా" నీకు నయిష్టపుఁ

బని నీతప్పును, తుమింప • వలయు మదంబా! ౪౯

* * * * *
మ॥ అతిరాత్రొబగు! మూల్గుచుంటివి, సప • రథలోసల్పుచు
న్నాడ! ను॥ ద్దతిగాఁ గున్మొక టావరించినది! చంకకొ బి
డ్డనుం దాల్చి నీ॥ స్థితికై బెగ్గిలి లాభముండదనినా॥దిక్కై

మొగం బుంచెదా' సతియై యీశ్వరి జోత లిచ్చితి నిరాశం
బూనియే నంబికా ! ౫౦

చ॥ మఱి యొకమారు కున్కితి నుమాధవుమూర్తి త్వదీయ
శయ్యకిద్దరి నిలువంబడెన్దలను • ధానిధి తేజముఁ గ్రుమ్మ
రించె సంబరపడినాఁడ నీశ్వరుఁడు • పట్టుగ యోజన సల్పి
యూర్పుతో! శిరము నొకింత యూచి చనె • జీనముఁబాసితి
వమ్మ పొద్దునన్.

* * * కం॥ నిను రజతగిరిమృఖంబులఁ

గొన నరుదెమ్మంచుఁ బ్రవధ • కోటుల సీశుం
డనునన్ జనుదెంచిరి నా

జననీ! ప్రిత్యాపవక్షి • సంగతు లుచెన్ ౫౧

తే॥ గీ॥ ప్రకృతిలోని ప్రేమ స్వరూ • పంబ వీవ!
సత్కృపను! మాతృదేవివై • శాశ్వతనగు
యశము గడియించితివి! దివ్య • వార్ష మొంద
రమ్ము! ప్రేమమూర్తి! యను • రవను లొప్పె! ౫౩

* * * తే॥ గీ॥ అరయఁగా నీవు తహతహ • లాడుచున్న
చిన్ని యక్కయు వేళకు • జేరెనమ్మ
వార్ష మొందితి నొక్కింత • యామెఁగాంచి
క్షేమము లఁ గుచ్చి కుచ్చియన్గితివి! తల్లి! ౫౪

* * * మ॥ గతరాత్రంబె! సమాప్తమంచుఁబలుకం • గాఁబోలునీనాఋణా!
స్విత సంసేకలకున్ బ్రభాతమున నిన్ • వీక్షింపఁ
“కాలాఘోషం” చతి ప్రేమాఋణం బల్కినావు జననీ! •

యక్తయ్యలోయన్నొసస్మతితోరాచెద" రేనువెజ్జఁబిలువం
గాబోదు నంచేగితిన్ | ౫౫

* * * * *
తే॥ గీ॥ నాతో ! నీతుది పలుకు ల
వే! తల్లి! యీదురితున • కీజని కింకణ
మాతృప్రేమవచోమృత
జాతానంత సుకృతవిల • ననము నశించెన్ ౫౬

* * * * *
తే॥ గీ॥ మార్గమధ్యంబునను వింటి • మామకీన
పాప పరిపక్వఫల మనుభవముఁ జేసె
దైవమని యాక్షణంబున • దల్లి ! ధాతృ
కాళరాత్రాశ్మృతంబయి • కానఁబడియె. ౫౭

* * * * *
కం॥ పీనుడనై పోయితి న
మ్మా ! నీ తుదిపలుకువినక • నటుచనినాడన్
బ్రాహ్మోత్క్రమణపు వేళకు
నైనన్ రానట్టి చెడుగు • నైతిన్ జగతిన్. ౫౮

వ॥ అకటా! నాదగుజన్మజన్మకృతపుణ్యవ్యక్తసాక్షాత్పరాం
బిక వత్సంతముఁబెంపుచేసితి, కృపాపీయూషధారామలో
త్సుకతన్, ద్వచ్చఃకాబ్జనేచనమె వింధుక్తంబు నాకట్టిభా
వుకమున్ ద్రోచియదృశ్యవైతి! జననీపాంగెన్ మదీయాఘముల్

తే॥ గీ॥ పోదు వం చనుమానంబు • పొడమెనేని
వైద్యుఁ బిలువఁగా నేగక • త్వత్పదాబ్జ
మొత్తియుందును కడకు మహాన్నతంపు
నీదు నానల మిరితినే మదంబ! ౬౦

* * * * *

చ॥ మతి చెడలేదు మాటలను • మానఁగ లేదు గతిండు వేళ“నే
బ్రతుకనురా” యటంచుఁదొలిపట్టినిగాంచివచింప నన్న లో
వెతపడి, “యీశ్వరికొదలుపం వే జననీ” యనఁగండ్లుమూసినం
స్తుతులిడి భక్తిపూర్వకపు జోతలొసంగితివంట యమ్మరో.

చ॥ అడుగులదాపునకొనిలచినట్టి మనుష్యుఁ డెవండె దుర్గ? యం
చడ గఁగ నామెచూచి యెవఁర త్తయ యెవ్వరు లేరటన్న'ని
శ్చలమగు దృష్టులకొబరపి • “చాలునదేమిటె తెల్లగాఁగనం
బడెమనుమూర్తి యెవ్వ”రచుపల్లు లేచాటుభవత్ప్రభావముకొ.

* * * * *
తే॥ గీ॥ కాలజీమూతపటలిపై • కళలనించు
పావనంబైన జ్యోతి యంబరతలానఁ
దాండవింపంగఁదొడఁగెఁ ద్వత్ప్రాణవాయు
వులు విలీనములయ్యె నా • కళలలోన. ౬౩

* * * * *
తే॥ గీ॥ ఆమహానట పాదపదార్థాల్పనా వి
ధానమాలలో నిమగ్నుడై • తాండవించు
ప్రాణధవుతేజమందు విలీనమయ్యెఁ
జిత్రముగ నా పవిత్ర రోవిస్సు తల్లి. ౬౪

* * * * *
తే॥ గీ॥ ఆరిపోయెను దీపంబు • లారిపోయె!
నస్మదానంద దీపంబు! • లారిపోయెఁ
దావకీన బాధాగ్నులు! • తల్లి! నీదు
ప్రాణమూర యారనిదేది! • యవనిమీద. ౬౫

* * * * *

తే॥ గీ॥ అకట! తల్పంబునందె యొ • త్తుకొనిపోవు
 నీమధురమూర్తి గటికిరా • నేలమీఁదఁ
 బండఁ బెట్టితి మమ్మా! మా • పాదుకరము
 లే పని నొనర్పఁ జాల వీ • హీనదశను? ౬౬

తే॥ గీ॥ ధాత్రిఁ గలతల్లులను బోలు • తల్లివైనఁ
 దల్లడిలనేమొ! ఇంతగా • నుల్లమందు
 ప్రేమరసశీకరములఁ జి • ప్పిలఁగఁజేయు
 నీదుపలుకుల విన నోఁచ • లేదె తల్లి! ౬౭

శా॥ అమ్మా! రంపపుకోత చెట్టితివి కా • దా! నాకు నాజీవితాం
 తమ్మున్! దల్లికిఁ దొడ్డికిఁ జెడి విపద్ధందహ్యమాంప్రమీ
 తమ్మా! జీవముతోఁ జరింపఁగలనా? ధాత్రిక మదీయాఘభా
 గ మైమ్మాడ్కినశించు నేక్రియ నపూర్వమౌంతి నా కిబ్బెడుక
 డి॥ ఈయవనికజవించితిని • యిర్వదిమూడు సమంబులేగె నిక
 బాయ నొకప్పుడేని! ననుఁ • బాసితివీ! జనికింక మాకు న
 మ్మా! యని పిల్వఁ ప్రేమముననా యనువా రెవరమ్మ! అమ్మ! అ
 మ్మా! యన నేమునోఁచుకొనమా వినమా యింకనీదుపల్లులక.

* * * * *

ఉ॥ కోరిధనవర్షమందు నొనఁ • కూడిన ఫాల్గుణశుద్ధ పంచమిక
 సాదరరాహిణేయమిది • నానబ్రభాతము నందు నశ్వనిక
 శ్రీధరు భక్తిపూర్ణనయి • జీవము వీడితి వమ్మరో శివా
 రాధనతత్పర ప్రేమధరామల హారతు లందు కూరిమిక.

తే॥ గీ॥ నీవ—సుకృతివి—కాకున్న • నీవిధానఁ
 బ్రాణముల వీడుదువె! మహా•త్తంబుభంగి

ద్యాజ్యమైనను లేదు ! నందనుల కంత్య
మందునై నఁ గష్టము లీవుంకా ! మదంబు 20

* * *
మ॥ అనఘుండౌపిత ! దుఃఖవారినిధిలో • నా ధారపుం గల్పకం
బని నీపాలను బెట్టి మమ్మలను దేహత్యాగమున జేయ నిం
పెయ్యంగా భరియించినావు పదునాఁతేండ్లాయె నీశోకపున
వనధిన్ వైచి మమున మహీదమవు పోవక జెల్లునే ? మాశృకా!

* * *
శా॥ అమ్మా ! నీకథలుగ్గడించి భవదీయప్రేమమాధుర్యభా
వమ్ముల్ తెల్పుచునన్న రాలుగరుఁగన్ • వాపోవుచున్నాఁడు క
ష్టమ్ముల్ తోచి, సుఖంబుఁగూర్చి ! ప్రేమదాఁధ్యన జేసి
యున్ నీయుణం! బిమ్మైతీర్చిన బుద్ధిశాలి, మది నీయీదుః
ఖ మెట్లొర్చెడున్. 23

* * *
మ॥ విరతాశేషపవిత్రకార్యకలనో • నిర్ణీద్రమా త్వస్మృదు
స్ఫురితాంగంబులఁద్రాళ్లఁగట్టితిమి మమ్మున్ గన్న విశ్వాసమున్
మరుగున జేసితి మెల్లభంగులఁ గటా • మాకెంతలో గుండెని
బ్బరముగూర్చె విధాత మాకరములంబా తున్నిపోవేలనో.

తే॥ గీ॥ తల్లి! యెదేడ్లకూనవై • తనరునాఁడు
నీదు తాతమ్మ చనిపోవ • నినుఁగు లామె
కొనరిచెడు కర్మలంగాంచి • చని త్వదీయ
జననితో ! “ నేనుబోయిన • సమయమందుఁ
దాల్లఁగట్టిగా బిగియింపఁ • దగదటంచుఁ
జెప్పుమంచర్న,” మీతల్లి • “ చెపుదు నేను

పోవునప్పుడు నీదగు • పుత్రకులకు”

ననివచించెనంటి వొకప్పు • మనమునందుఁ

దట్టె నామాట లపుడె బ్ర • ద్దలయిపోయె

నాదు గుండెలు కండెఁ గ • న్నవలసీరు

ఎడఁకెఁ జేతు లికేమిలాభంబు తల్లి!

కరుణకలుగ దొకింత శంకరునికైన.

2౫

*

*

*

*

*

తే॥ గీ॥ నిన్నుఁబోలు ప్రేమాత్మిక • గన్నతల్లి

భయదకాలకిరాత వి • స్ఫారపాశ

తతుల కర్పించి పాణిముల్ • తాల్చినాడె

గలుగునే నన్నుఁబోలు ముష్కరుఁడు ధాత్రి. 2౬

ఉ॥ ఏయమకీయఁగా ముఖము • లేనొనరింతు సపర్య లెప్పుడిం

కేయమపాదపద్మములభృంగమునై తనరామమందు నేః

దాయమనే దవాగ్నిముఖమందున బెట్టెఁగఁ గట్టి త్రాళ్లచేఁ

గాయముఁ గట్టుచుంటి నిది! కాదురదృష్టమటన్న ధాత్రివై.

*

*

*

*

*

తే॥ గీ॥ ప్రకృతియంతయుఁ బులకించు • పట్టునందు

సాద రగిల్చితి వమ్మ! మ • ధృవయగోళ

మందు నెన్నాళ్లకీజ్వాల • లార్పఁగలనొ

త్వత్పదాంభోజ పీయూష • ధారచేత!

2౭

*

*

*

*

*

తే॥ గీ॥ నిను మహాగ్రానలముఖంబునను దహింప

వాహకుడనైతిఁ గాలప్రభావ మిపుడు

కన్నులకుఁ గట్టి నట్లయ్యెఁ • గన్నతల్లి!
యెడరుఁ! గాంచంగలారె యేరేనిధాతి?!

౭౯

* * * *

శ్రీ॥ ఏ కామధుక్కు! మా • కీకాయకల్ప నా
నల్ప కీర్తులకెల్లఁ • గల్పతరువు
ఏమాన్య! యాశీర్వ • చోమాధురి మఃః మా
సౌభాగ్యపాలికాస్థానభూమి
ఏగణ్య పాదద్వ • యీసేచనము మాదు
నాజవంజనకాన • నాగ్ని కీల
ఏతపోరాశి! వి • ఖ్యాత సుప్రతరాజి
మావిద్యలకు నెల్ల • జీవగట్టి

తే॥ గీ॥ ఏపవిత్రపదాబ్జాత • మెవుడు నస్మ
దీయ మానన సరసిలోఁ • దేలియాడు

నట్టి మాతల్ల! మూడైవ • మమలమూర్తి

కగ్ని ముట్టించుచుంటి మే • మకట! నేడు! ౮౦

ఉ॥ అంతటి ప్రేమమూర్తి! జ్వల • దగ్ని ముఖంబునఁ బెట్టినాము
మాకెంతటి సాహసంబొసఁగె • నీశ్వరుఁ డెవ్వరిఁ జూచు
కొంచు మాచింతలఁ దోఁఁగవలయు • జీవమువీడెడుదాఁక
సీన్యధా! క్రాంతమనస్కతకదవిలి • వ్రాలెదఁ గట్టకడక
మదంబికా!

౮౧

కం॥ ఉదయంబుననే పావన

పదపంకజరజము శిరముపై నిడుకొనుచుం

డుదు ననయం బా యంఘ్రిల

వదలితి, జీవచ్ఛనంబు • వలెనై పోతిక

౮౨

* * * *

తే॥ గీ॥ అడలుడున్నట్టి యక్కల • ననునయింపఁ
గంటికిని మంటికినిఁ గార్వఁ • గాఁదొడంగు
నన్నకన్నీరుఁ దుడువంగఁ • గన్నతల్లి
యెవ్వ రోపెవరమ్మ! మా • కీధరితి?

౮౩

శా॥ క్షీరాసేచనమున్ బొసర్చియుద్వద • స్థివ్రాతమున్ గృష్ణవాః
పూరంబుదురఁ గల్పివై చితిమి మమ్మున్ బోవ నెన్నె
న్నియో, వేర-బుల్ సయిరించి గాసిలిన స • త్ప్రేమ ప్రభా
వాత్మ కే! మీరీతిన్ బ్రతీసర్పినారలము జు • మీ
జడలన్ మాపుచున్!

౮౪

కం॥ లేదు ఘోటోగ్రాన్థేనియు

నాధారము గాఁగ మాదు • నాత్మలయందున్
బాదుకొను తావకీనా

త్యుదార తేజంబొకిండు • తోషమొసంగున్

౮౫

శా॥ కాశీలో గయలో నొనర్చెదను నీ • కైపుణ్యముల్ ని
క్కమమ్మా! శాంతిన్ వహియింపు రౌప్యగిరి మా • హ
త్యుంబులన్ గాంచి, నా దౌశక్తిన్ ధనమున్ ప్రసాదించివిమలో •
ద్యన్మార్గముల్ కూర్చున్ గా! నాశన్ బూనితిఁ కూర్చనెంచె
దను వర్షాంతంబులో నంబికా!

౮౬

తే॥ గీ॥ వైతరణి దాటఁజేయ స • ద్భావ మెనఁగ
ధేనువున్ దానమొనరించితిమి, మనంబు
నందు సందియ మంద కానందదములు
నా! సుకర్మలఁ జేతు మం • బా! సతంబు.

౮౭

మ॥ కథలైపోయెను నీచరిత్రములు నీ • కాలంబునకా దల్లి! యి
 ర్వదియునాల్గునినంబులే కద భవ! త్రాణంబులకాపీడియి
 వ్విధి నెన్నాళ్ళుగృశింపఁగాఁగలనె! త్వం త్వేమావృతవ్యక్తియ
 వ్యథమైకాలని దుష్ప్రపంచ మెటునాంకానందసంధాయయా.

ఉ॥ ఇచ్చుగు“నాదుపోకడకు • నెంతయుఁగుందుదు చిన్నినాన్న
 యైత్యమ్మునుగోలుపోకునుర • మకొద్ధిరమెవ్వగులోకమందిటులో
 మువ్వరమైన బెంగఁగొనఁబోయె నెలాభమదేన”టంచు స్వ
 ప్నమ్మున నూఱడించితివి • రకజననీ! చుబుఁంబుఃబుఃఘ్నచుక

తే॥ గీ॥ బ్రతికియుండిరితిగాఁ • బలికె తెంత
 జాలిఁగల తల్లివే! నిన్నుఁబోలు తల్లె
 బడయఁగాఁగల్గునొక్కొయె • వ్వారికేని
 వేయి పుణ్యవ్రతాలఁ గా • వించుకొనిన? ౯౦

చ॥ నెలదినుముల్ గణించినవి నేటికి నంబరొ! నీదుప్రేమ భా
 వలు విని త్వత్ప్రదంబులఁబ్రాంతముగాఁదలనూని నీదు బా
 ధలనుఁదపించి డెందమునఁ దందరమూని కృశించుకాల మ
 వృధె సుకథావిధానమయిపోయెనిమేషమువో లెనక్కటా!

నీ॥ పదిమాసములుమోసి • పడరానిపాట్లనుం
 బడనీదు ప్రేమకుం • బ్రతిఫలంబు
 తండ్రిపోయినదాది • తనయులఁ గాపాడఁ
 బడలు నీప్రేమకుం • బ్రతిఫలంబు
 మాకొక ములునాట • చురమునఁ బరితాప
 పడు నీదుప్రేమకుం • బ్రతిఫలంబు

మాప్రజ్ఞలనుగాంచి • మదిలోన సంతస
పడు నీదుప్రేమకుం • బ్రతిఫలంబు

తే॥ గీ॥ వేడికన్నీరు నొక్కింత • విడచినాము
మచ్చిక నివాపవారి నం • దిచ్చినాము
దీనితో నీదుఋణమెల్ల • దీరెనొక్కొ
యెంతదురదృష్టలను గంటి • వే మదంబ! ౬౨

సీ॥ అనుకంప ననుబిల్వ • బనియున్నదేయంచు
విసివికొం చేగెడు • విధములెంచి
కడుగుజావస్థచే • బంబు నిస్వీడి నై
జానుకేగినయట్టి • చర్యలెంచి
నాశీర్షమునుదువ్వి • నాకప్పనముజేయు
పనులజేయని నాయవినయమెంచి
నీకుపచారంబు • నిశలసల్పంగ నిద్ర
బద్ధకంబొందెడు • పట్టులెంచి

తే॥ గీ॥ యాపురని యేడ్వ బోక మ • దాత్మయందె
క్రిల్లిపోవుచునుండి నే • ద్రెళ్లువరకు
నుపశమింప వీళోకాగ్ను • లుపశమించు
నెవరివల్ల! భవద్వచో • పృష్టేదక్క ౬౩

ఉ॥ నాయన! భారమం చనుకొనక వలదయ్య! విసుగబోకు మ
త్యాయతమావ్యథాగ్నులకు • నాగంగలేకయ చిన్ని నాన్న లే
రాయని! లేపినానని శిరంబునుదువ్వుచు బల్కువల్కుల
మ్మా! యిపుడస్మదీయహృదయంబు బగిల్చెడుసంస్మరించినక

తే॥ గీ॥ తల్లి ! కష్టంబులెల్ల శాంతముగ్నెచి
 పడినెలలుమోసి, విశ్వాస • పదఃపీను
 నన్నుఁగంటివి ననుమోసి • నన్నినాళ్లు
 నీమృతికి నేడ్వ నెటుభరింఁచితివా తల్లి ! F౫:

* * * * *
 తే॥ గీ॥ పూర్ణ జాడ్య వ్యధాత్మతః • బొగులువిన్ను
 నెటులొ యొప్పించి సభలకు • నేగువేళఁ
 దప్పదని ! దీనవలనిచ్చి • తిప్పుడెవరు
 తల్లి ! నాతఁఁగన్నీటఁ • దడుపువారు? F౬.

కం॥ జననీ ! బాధామయవౌ
 నను మందాత్మఁడనుగాన • నే విడచితి రెం
 డునెలల్ కుదిరివట ననుఁ
 గనుఁగొనునాసక క్ష.మింఘఁ • గావలె దల్లి. F౭.

కం॥ కనుఁగవ మసగలువైవఁగ
 జననీ ! ననుఁగాంచుటకు విచారపడితి నీ
 వని తఁచినవేళల మన
 మునఁ బశ్చాత్తాప వహ్ని • పొలిపుచ్చు ననుక. F౮

* * * * *
 తే॥ గీ॥ తల్లి ! యుద్యోగమునువీడి • తలఁపులందు
 నిన్ను ధ్యానించుకొనుచు నెం • తే వధాన
 ధారణాఖ్యాతి వెలయింపఁ • దరఁకుంటి
 నన్న ! నిశ్చింతుగాఁ జేసి • నావె ! జనని! FF

మ॥ మనుదేశాటనఁ జేయనేగునెడనేమో ! భీతియెట్లుందు వో
 యనిసందేహమిఁకెల్లవారలసపర్యల్ నేయఁబ్రార్థించి జా.

గునానర్పణ ద్వారలోనవత్తునసినీఁకున్ ధైర్యముంజెప్పి! యల
బనుధ్యానించీయు నేగఁగాఁజరణయుఁగ్తంబొడదాందోళన.న్

* * * *

శే॥ గీ॥ భావముతపింపఁ దొరలెడు • బాష్పకణము
లల్లనల్లనః దుడిచె నా • యక్కరాలఁ
ద్వద్రీజాన్యధఁబాపఁగాఁ • నలఁచు మాప్ర
యత్నములు యథాయథశౌచే • నడఁగురీతి ౧౦౧

* * * *

ఉ॥ సవృత్తి సిన్ని యేండ్లు మముఁసాకిగళమ్మనఁజేరవధర్మ సూ
త్రమ్ము లనంటఁగట్టివిడిఁతమ్ము గఁబోయితిసూత్రపున్ ముడుల్
చిమ్మిను సౌఖ్యమిఁతబిగిఁసెన్ ముడులీముడులన్ సడల్పలో
కమ్మున లేరికొక్కరును • గ్రీన్మనపచ్చెద విష్ణుమంబికా!

చ॥ కరముల వేలఁదల్లుల యఁకల్మష పాదసరోజనేవనా
భరణముదాత్ములైతలుగుఁవారనిసౌఖ్యముఁగూర్చివారిసం
బరములకొటపట్టయి, ప్ర • వర్తిలబోవనివారికన్న నా
గరువము వీటఁబుచ్చితివిఁగా! ననుదూరగుఁజేసి యంబికా!

ఉ॥ కన్నులుకల్లనేమిటికిఁ • గన్నసతీమణులొందు సంతతా
భ్యున్నతిఁగాంచి, వారిమధుఁరోక్తుల మకాళినిఁదాల్చివారిచే
సన్నల నానలన్ నెఱపి • సారపుదీపన లందఁబోని యీ
గున్నఁకంచు వాకొను నఁకుంతితనీవముఁదోచి తంబికా!

క॥ మనమునఁ బొందెడువాడను

జననీ! యిపు డేరిసేవ • సలుపుచు నొరులన్

గని బోధలసలిపెద నే

౧౦౫

ర్వున! నాసుకృతపు ఫలంబు • పోయిన దంబా!

* * * * *

తే॥ గీ॥ కడుపు దుఃఖంబెటుంగని • గణ్యవీచ
 మాయ మగ్నంబులెటుంగని • మాన్యవీచ
 పాపపథములఁ ద్రొక్కని • భవ్యవీచ
 నీకు జనియించుటే మాకు • శ్రీకరంబు. ౧౦౬

* * * * *

చ॥ పితయును నీవుఁ దల్లి కడుఁ • బెంపునహింపఁగమిదుజీవిత
 స్మృతులకు నై మశాసనములీ ధరణిన్ విరచించి! వానిలో
 నతికిరి నాల్గుశాసనము • లందు జయాక్షర రేఖపాళు లె
 న్నొ! తుది దఘంపు గాళియని నూకిరొకక్కరమేని చెక్కకే.

తే॥ గీ॥ ఏను దొరదృష్టజీవుడ • నెవిమిదేండ్ల
 ప్రియమున దివ్యజనకునిఁ • బాసినాడ
 పిలువదియు నాలుగేండ్ల కీవీవిధాన
 వీడితివి! దుఃఖమూర్తి నైనాడఁ దల్లి! ౧౦౭

* * * * *

మ॥ కలవెన్నేనియుఁ దానకీన వివలా • గాధప్రముత్తేషగా
 ధలు వర్ణించితిఁగొన్ని మామకివ నోదావాగ్నిఁగన్నీటి ధా
 రలచే నించుకయార్పుకోదలఁతు, భారంబైనకాలంబులో
 పలనాకియ్యవిసౌఖ్యపుంగడియలం • బాశ్రీద! ఉత్త్యంబికా!

* * * * *

కం॥ అమ్మా! నీకీ మృతి భా
 గ్యమ్మని తలపోయుదుంటిఁ • గాలకిరాతుం

డిమ్మెయిఁ జేసెడు చేతల

కెమ్మాడ్కి భరింపఁగలవె • యీవుండినచోకా. ౧౧౦

ఉ॥ ఒద్దికమీర నీమరణ • మొప్పునటంచను కూశనై తి నీ
ముద్దుల తమ్ముఁగుట్ట పరిపూర్ణుఁడు నాటరప్రాణమిప్పు నీ
వద్దకుఁ జేరెఁ జేమిమయ • పద్ధతులిట్టివ! మమ్ము మించినా
డద్దిగయక్కపై నహృదఁబునబొంగెడుప్రేమఁజాటుదుకా

ఉ॥ ఇంతటిదాఁక నిల్చితిన • మేని మదాబిక! శఙ్కఁగూర్చి నీ
వెంతటికార్యముల్ సలుపఁ నెంచెదవో? యెటుశాంతి నూనెద
త్యంత మహాగ్రాదుర్భరభ • మానకదుఃఖమయాగ్ని కీలికా
కాంతవిపద్ధశావళవు • గా దురపిల్లవె మాటి నూటికికా.

తే॥ గీ॥ తల్లి! మీతల్లి కన్న సం • తానమెల్లఁ

బృధివి త్రిపతివారిదాహితులెల్ల

రీకరిణిఁ బోయినా రతిలోకకలిత

లలితయశమంది మమ్ముఁ బె • ద్దలనుజేసి. ౧౧౩

కం॥ ముక్కోటేకాదశినాఁ

డక్కట మాతులుఁడు చేదిసె • నటువంటిదినం

బెక్కడ నెవ్వరి కబ్బెదు

నిక్కడిమే మీదు సుకృత • పమ్మహిఁ జాటుకా ౧౧౪

శాంతి .

—o—o—o—

మ॥ కలికాలంబగు నెంతవారికయినకా॥ గాలుష్యముల్ కూర్చుని
ష్కలుషంబైన భవచ్ఛరిత్రమునఁ గూర్చుకొనఁజాలు నేమోఃయఘం
బులనైనకా జననీ! భరింతు నికయఁబుల్ నేను! నీకైమహి
జ్వల రౌప్యచలకంద రాంతరసుఖా॥వాసంబుఁగల్పించెదకా

శా॥ అమ్మా! శాంతివహింపునుమ్మ! వినుమమ్మా నీకునై నేతుఁబు
ణ్యముల్ శ్రద్ధములుకాగయాస్థలగు నం॥ దావారణాసికా బ్ర
మోదమ్మంజెదఁగమత్ప్రతిజ్ఞలుయథార్థంబమ్మ! చేకూర్తుమో
క్షముకొనఁజూమ్మునకై శ్రమంపడుటకై ॥జాలంబుఁగావింపనే?

మ॥ టీతిలో నక్షయమోక్షదంబగు గయా ॥ క్షేత్రంబునకా
శ్రద్ధ సంతతులకా జేసియు నస్మదీయమగు పుణ్య
శ్రేణు లర్పింతునీ! కతిభక్తికా భవదీయ సౌఖ్యమునకై ॥
ప్రార్థింతునశాంత మాశ్రిత సంరక్షణశాలినికా జిరదయా॥
శీలికా పహాశూలినికా।

౧౧౭

శా॥ నేసల్పంగల పుణ్యకార్యములచే ॥ నీకీయఁడేనికానుదు
దృఢసంబోధదనికా జముండు వినుమమ్మా! నీదుశితాదులే
నేసంతోషముతోభరించెదను జుమ్మా! యెన్నికల్పంబులా
యాసంబీయఁదలంచినకావినయబద్ధాత్ముండనై శాంతితోకా.

మ॥ పశ్చిమోగ్రాగ్నుల మధ్యఁ గాల్చినను తై ॥ లదోణిదో
యంచియా! విలునికాజేసిన! దప్తభీకరగదాభిన్నాంగుగా
మోదినకా। గలుషాశున్వనిబర్హణక్రియలచే ॥ గారించినకా

నీకునై । నిలుతుక గల్పములెన్నియేనియును సఁ • దేహింప
కే యంబికా! ౧౧౯

ఉ॥ నారకసీమయందుఁ గృపణత్వముతో భటులెట్లు శిక్షల
వ్వారిగఁ గూర్తురోయవి ప్రభావము మైశరియించి నీకుఁజే
కూరఁగఁజేతుఁ బుణ్యములఁకొట్టులసశ్యము విశ్వసింపుమీ
ధారుణి భానుడుక శశియుఁదై నముసాక్షులుగామదంబికా!

ఉ॥ శాంతివహింపు ఓవమ్మ! విల • సద్రజతాచల కందఁగాఁతరా
శ్రాంత మనోజ్ఞపేణునిసఁదామృతవీచుల దోగు కిన్నరీ
కాంతలఁగూడి భక్తజనఁకామదపాదసరోజ సేచన
స్వాంతపునై కిదంబవన • మందుహృదీశ్వరుతో మదంబికా!

—* శ్రీ ధర్మ ని పార్థ స *—

క॥ దురితులఁ బుణ్యాత్ముల నే

ర్పరుపఁగ ధర్మార్థ మోక్ష • వైభవపుగతుల్
విరచింప దక్షుఁడగు స

చృరితుక దండధరుచరణ • సరసిజ మెంతుక. ౧౨౧

తే॥ గీ॥ సకల ధర్మార్థ కామమోక్షముల తెఱఁగు

బోధసలుపుచు నెవ్వని • పోలునందు

ధర్మములు మూర్తులందల్చి • తాండవించు

నా మహాత్ముధర్మప్రభు • నాత్మదలఁతు. ౧౨౩

క॥ కులిశసదృశ కర్మశుఁడై

సలలిత పల్లవముభాతి • సౌమ్యాకృతియై

మలయుచుఁ బుణ్యజనులఁ బు

ణ్యులఁ గను పుణ్యుని వదంబ • నోమ నుతింతుక.

చం॥ అనయము నీచః త్రము భయంకరమంచు విసీల నీరదం
 బుచు నిరసించు మైసాబఁగుఁ పోడి యొనర్చునుదానినంచుఁగ
 న్నొనలు స్ఫులింగజాలములనుకొ వెలిజిమ్మునటంచునైరిభం
 బుచుతుర గంబుగాఁగొనెడుఁ పోడివటంచనవింటిధక్కుఁడా!

ఉ॥ ఏ మును బాసఁ జేసితిఁజుఁమీ వినుమజ్జవయిత్రికికొమహేళా
 ద్దామములౌ ముముక్షుజనఁతావరణీయ సుఖంబులిమ్ము! నే
 నామెయఁబుంబులెల్లముదిఁతాత్ముఁడనై భరియించిశ్యామలా
 స్వామి! తదుగ్రశిక్షలకుఁబద్ధుఁడనయ్యెదఁజుమ్మా శాంతిమై.

చం॥ తెలియనివాఁడఁగానుభవఁదీయపురోగ్రీకథావిధానముకొ
 జడిసెడువాఁడఁగానిక మఁగంబునమజ్జవయిత్రిసికొమహేళా
 జ్వలశివలోక సౌఖ్య విభవప్రమదాఘ్యనుజేయఁ బూన్కిమై
 తలనిడుకొంటినామెదురితంబులవేయనికొభరియించెదన్

ఉ॥ వ్రాసియెయుంచు వారలటఁ పాపులృత్యములకొదినక్రమా
 భ్యాసతఁ జిత్రగుప్తులు నఁఘాత్ములు లేదనిరేని సాక్షులై
 వాసరనాధుఁడుకొ శశియుఁవచ్చెదరంట! వపుర్విధాన సౌ
 భాసిత ధర్మమూర్తులటుఁ బారులు తీర్చెరంట మీసభకొ.

తే॥ గీ॥ అది !భయంకర యాతనాఁవ్వాయ శరీర
 సాపమార్గ ప్రచండ విఁస్ఫారఘోర
 పూయ రక్తప్రవాహినీ • ధూరిమకర
 కచ్చపాది ప్రబాధితౌఁఘంబు పరిఖ.

౧౨౬

తే॥ గీ॥ అది! కఠోరలిప్తకవిభిఁన్నాంగ రుదిత
 పతిత శీర్షప్రతాడ నాభ్యాస వాయ

సాది ఖగచర సంయుత • వ్యథ! తరంగ

నిస్సృతజ్వాల వైతరణి స్రవంతి.

౧౩౦

తే॥ గీ॥ అది! సముత్పన్న ధర్మకామార్థవ ప్ర

మోద సౌభాగ్య సౌఖ్య సంసృజ్జ మోక్ష

కామినీ విపంచీస్వన • కల్పితామృ

త స్రవంతి మనోజ్ఞంబు • ధర్మపురము.

౧౩౧

శా॥ తప్తస్నేహకటాహమధ్యము నమాత్సర్వాత్ములై కింకరుల్

వ్యాప్తకూరశలీముఖంబుల శరీరంబుల్ విదారించి ని

క్షిప్తస్ఫారకతోరవృజ్చిక యుతః క్షేత్రంబుసంబూడ్చి సం

తృప్తిబాధలఁ బెట్టుచుందురని మున్నే వింటిధర్మప్రభూ!

మ॥ పతితాత్ముండితఁడెన్న పీని కలుషః వాతంబులెన్నేని యా

తత కల్పంబులకైనఁ దీర విక మాతఁ ముక్తుగాలికబొన

ర్చితమిక బాపములెట్లుదాల్పఁగలఁడంచుకదోయఁగాఁబోకు

నస్మతి నామాతకు మోక్షమిచ్చినర కానందంబునాకీయుమా!

తే॥ గీ॥ అస్మదీయ పుణ్యంబు లే • మైననున్న

నాజనని సుకృతాళిలోనక ఘటించు

చెడని మోక్షంబుమాతల్లి • కిడురయఁబ

శ్రాద్ధదేవా! నమస్కార • శతములయ్య. ౧౩౨

ఉ॥ వీడనినట్టిమాటలను • వీడఁగలాడని యెఁచఁబోకు నీ

వాడనుగాదె మృగ్గుపయి! భానుని గృష్ణను సాక్షివెట్టి నే

నాడినమాటమీఱును సుమాయను మానముమానుమాయికక

వైశమదివ్యమోక్ష భవనంబున నిల్పు మచంబ నంతకా!

తే॥ గీ॥ మానవుడ నేను నీవు వి • జ్ఞానమయుడ
 వగు మహాత్ముడ వీవెంచ • నట్టి ధర్మ
 ములు జగంబునలేవు సం • పూర్ణగయను
 నాయభీష్టంబుఁ దీర్పుమఁ య్యా! యముండ! ౧౩౬

—* ఈశ్వరప్రార్థన *—

చ॥ ఎఱుఁగుదు కాదె చూచుజనఁ యితిని! నీయభిషేచనాప్రము
 డ్ధరిత హృదబ్జః! దేవవిభవప్రతిపాదిత! భర్తృసేవనా
 భరణచరిత్ర! దివ్యగుణ • వర్ధిత! స్వీకృత సువ్రతాదిక
 స్ఫురితః! బవిత్రవంశగురుభూషిత! సూనృతవృత్త! నీశ్వరా

ప్రీ॥ పరమేశ్వరీ స్వరూపంబులో లీనమై
 పోయినాడే మహా • త్ముడ ధరిత్రీ
 దశకీర్తి ధవళశీ • తలవాహినుల మాదు
 కలుషపుకొదిప్పులే • ఘనుడడంచె.

నానాశ్రితానీక • మానసోల్లాసద
 సమ్రాట్టనంగ నే • సదయుడొప్పె
 దుష్కీశ్వరులుపంచ • నొదిగి హోరనియేడ్వ
 నంతర్ముఖుడనై • యరిగెనెవ్వఁ

తే॥ గీ॥ దేవని సత్రంబులందు మ • హీస్థలమున
 మాసిపోనట్టి యాజ్యపున్ • మదుగుల్లె
 నేటికిని దద్వదాన్యతా • ధావీ జాటు
 నట్టి శ్రీరామసచివు న • ధాంగలక్షీ. ౧౩౭

*

*

*

*

*

మ॥ మును నే వేడితి నా మెకీయుముసుఖం॥ బుల్ జాడ్యబాధానివా
రణముక జేసిమ హేశ్వరాయనుచుసం॥ ప్రార్థించుచున్నాడనే
డవద్యంబగుమోక్షక్షేపినిడును॥ య్యాయంచునాగద్గద
స్వనముల్ నిండెదిగంతరాల శివదే॥వా! కోర్కెనీడేర్పవా ।

మ॥ కనుఁగొంటికి వినియుంటి గ్రంథములలో॥ జ్ఞానుల్ ప్రబో
ధింప నీ! పనులెల్లక బరలోక బాంధవులకుకా॥ వాటిండు
మోక్షంబునం॥ చని యారేనబొనర్చితికాభవ! మదీ॥ యాం
బకద్వదావాసమం॥ దునఁ జేర్పందగుఁ డక్కనైన సుకృత॥
స్తోమంబులకా గూర్చుచుకా ౧౪౦

ఉ॥ భక్తివశాత్మ మాజనని॥ భక్త్యనురక్తుడవీవు భక్తసం
యుక్తమురాజతాద్రీ॥ వహిమోఽబ్జలుమత్పిత నీదువీట నే
యుక్తమటంచు నుంచితినీ॥ యొప్పుగమజ్జనయితి॥ జేర్చుమా
సక్తినిభర్తృపాదముల॥ సన్నిధికికా గరుణించి యాశ్వరా!
తే॥ గీ॥ ఆమెదురితంబులున్నచో॥ సస్మదీయ

శీర్షమునఁ దాల్చినాడ నీ॥ వర్షమందె

తతగయాశాశ్రద్ధమొనరింపఁ॥ దలఁపఁగొన్ని

సిలుగులకాగూర్చితి వికెప్పు॥ నలువఁజేతొ? ౧౪౨

చం! ఇదె! తుదిప్రార్థనంబు! జగదీశ్వర! మజ్జనయితి నీకా! గృహ
స్పదమగుదృష్టిఁగాంచుధవు॥ పార్శ్వమునకా వెలుఁగందఁ జేసియా
మిధునమొసంగుపూజల? న॥ మేయదయఁగొనిశాశ్వతంబుగాఁ
ద్వదమలలోకమందు! నిలు॥ పంగదెప్రేమ ఘటింపగాఁగదే

—* శ్రీ జగదంబాస్తుతి *

కం॥ నీచరణ కమల నేచన

మే చేయుచు నీదుచిత్త॥ మేతయఁగొనఁ దా

దోచెను కాయము నిస్పృహఁ

గాచినదే కాచుటగునుగా ? జగదంబా ! ౧౪౪

ఉ! గమ్మనఁ దేనెవాఁక లు బుంకన్ గవితాఁగన నాశుగాసభా
స్యమ్ములనిల్పుశక్తి! యగుఁ రాయనఁ గాబుధతండముల్ వధా
నమ్ములఁజేయుప్రజ్ఞయు! నిఁనమ్మనకొక్కొక పొత్తమున్ గన
ధ్యమ్ముగవ్రాయనేర్పు! నిడిఁతంబి! యీయొకకోర్కెఁదీర్పుమా!

ఉ॥ వాసనమాయనట్టి ప్రస • వంబులఁజూపి దిగంతరాశిసం
భాసిత దివ్యధూప ముల ! వాసనఁజూపి ! త్వనర్చనాకళా
భ్యాసిని ! సత్కృపార్ద్రహృదయాబ్జ! యనుగ్రహబుద్ధిసీదనా
వాసముఁజేర్చు వేగమ! శివా! యనుమమ్మమదంబ నోమఁగన్

ఉ! స్వామి ! పరాకరుఁడు, సరసఁబుగ ! మాజనయిత్రీకై శివ
స్వామిని వేడి యామెను భవశృంగపద్మమరందబిందు పా
నామలఁజేసి, నిత్యరజ • తాద్రీనివాసినిగాఁ బొసర్చుమీ
వోమిన ముద్దుబిడ్డ విడ • నోపినఁ గీర్తిసశించు నంబికా!

సీ॥ నడిపింపనలయుఁ గి • న్నర వధూతతులతోఁ
గ్రమముగాఁగడిమి నీ • డములనీడ

దోగింపవలయు! స • ద్యోగినీగణముతో
గగన గంగాతరంగములగముల

భాగింపవలె! స్వీయ • భక్తాళితోశివ
స్వామ్యగృహపరి • చర్యచర్యఁ

బాడింపవలె! శ్రితా • వళితోవిరూపాక్ష
ధన్యకళ్యాణ గీ • తములతములఁ

తే॥ గీ॥ దనువనలెఁ జూపిత్వన్మహా • దరముతరముఁ
 గలుపుకోవలె! నీమేని • కలిమిఁగలిమి
 నేఁఁగావలె! మాయమ్మ • కేలుఁగేలుఁ
 దాల్చి యానందమిచ్చి! భద్రముగ భద్ర! ౧౪౮

కం॥ నమ్మితిదృఢమి గ నెద నర
 కమ్మునకును నేన యేగఁ • గాఁదలఁతున్ మో
 ట్లమ్మును మాయమ్మకు నిడు
 మమ్మలఁ గన్న ట్టియమ్మ • యాదరవతివై! ౧౪౯

కం॥ నమ్మికనేఁ జేసెడు పు
 ణ్యమ్మలు బాసలును నయ్యె • నాయంబకు మో
 ట్లమ్మును గూర్చెడుపని నీ
 విమ్మెయిఁదలఁ దాల్పవలయు • నే జగదంబా! ౧౫౦

* * * * *
 ఉ॥ కర్ణ యుగప్రమోదమగు • కైవడిగాఁ గవితావధూటి! సం
 పూర్ణముగాబవచ్చరితఁ • మున్ వినుతిం చెను “ప్రేమపూర్ణ” యీ
 పర్ణము దేశదేశముల • వ్యాప్తమగున్ ధవుతోడఁ గూడి! స
 ద్వర్ణుని సేవసల్పము! ప్రభాకరుఁ డుండెడి దాఁక నంబికా.
 * * * * *

సంపూర్ణము.

ఓమ్.

శ్రీ బాలా త్రిపురసుందరైశ్వర్యమ్:
శ్రీ సదాశివాయనమః.

శ్రీ మా తు ల స్త్ర తి .

శ్రీ॥ బాబ్బలీశ్వరు సచిఃపుండు శ్రీపతి కులే
శ్వరుఁడు లక్ష్మీశుఁ డెఁవ్వాని తాత
అతి తపోనంతులౌ • త్ర్యంబకామాత్యాదు
లెవని మాతులు రౌదు • నెన్నఁబడిరి
యాపరాంబారూప • మందు లీనంబైన
శ్రీరామమంత్రీయే • ధీరుబాప
విన్నకోట కులాబ్ధి • విధులు రాయన్న వేం
కటరత్న వద్యులే • ఘను పితామ
తే॥ గీ॥ హులెవనికిల సుబ్బారాయుఁ • డెలమి తండ్రి
శ్రీ సృసింహము రామశాస్త్రీయును యన్న
లెవని కక్కలత్త్యంబిక • యెవని కమ్మ
నాంబ గర్భంపు ముక్తాఫలంబెవండు. ౧౫౨
ఉ॥ ఆతఁడు దివ్యమూర్తి, ప్రణిభాన్వితుఁడుజ్వలగాత్రుఁ డంచిత
ఖ్యాత చరిత్రుఁ డర్ధిజనకల్పక మంబిక చింతనామదో
పేతుఁడ శేషవిద్యలఁ బ్రవీణుఁ డుదాత్తుఁడు స్వీయధర్మసం
పూతుఁడుమంత్రశాస్త్రపరః పూర్ణుడు పూర్ణయమంత్రి ధారుణిక్
మ॥ అతిబాల్యంబున మంత్రీవారినిధి నా • సాంతంబుగానీదిను!
త్పితచెంతక గురుభక్తితో మెలఁగి నీపేరన్న సర్వాహిత
కృతతుల్ వందనను లోపొనర్చునటులకొదుక వర్తిల్లులాకిక
వ్రీతివై వంశయశోంగనాప్రణయఘుక • బాలించితేమాతులా!

నీ॥ మలయంచెదవు ! వచో • మాధురీ నిర్ఘ్న రా
 రవముల సింహగర్జనపు తీవి
 నవరింపఁగలవు ! ము • త్యాల కోవలదిద్దు
 నక్షరౌఘాల ఘోరాశిధాటిఁ
 గల్పించెదవు ! లౌకిక ప్రవర్తన లంద
 పూర్వ వంశాచార • పుం బధంబుఁ
 జిత్రించెద! వ పత్య • చిరవినోదార్పణ
 హృదయాబ్జపీఠిఁ గాఁజీపదంబుఁ
 తే॥ గీ॥ వెలయఁగలవు ! త్వబావాస • వేదినుండి
 యే ! సమస్త సద్రాజక • ర్యాసమాన
 భాసమాన యశోవాస • నాసమాఖ్య
 పూరితాశానభాస్థాన • ములను! మామ. ౧౫౫

* * * *

ఉ॥ హా! ధరఁబాసి పోయితి! కదయ్య! క్షయాబ్జపుఁబువ్యక
 యే! కాదశిరోజునకొ గుతప • కాలమునందు సతీసుతాళి
 త్యాదరులైన బాంధవుల • నంగరివీడి! త్వదీయశోకపుక
 బాదుఘటించి డెందములఁ బాడరిపోవఁ గులంబుమాతులా
 తే॥ గీ॥ పుణికిపుచ్చు కొన్నావు కాఁబోలునేమి!
 కూర్మిఁ జిన్నన్నపోల్కి ము • క్కోటికొఱకుఁ
 బరితపించి నాడవటంట • పరమపదవి
 కగతలామలకంబయ్యె • గాదె! మామ! ౧౫౬

* * * *

ఉ॥ క్రమ్మఱనేను నాజయపు • రమ్మనకేగుచుఁ జేయుమత్సరణ
 వమ్ములె! మీదుదీవనలె • మామ! ఋణంబును దీర్చివైచె!

కాడ్యమ్మది హెచ్చిపోయెనన! • నన్నమిముంగన రాజలంపవే
మువదానువచ్చిమిము • గాంచననున్ బనుపన్ దలంచెగా!

*

*

*

*

పా పదునాతేడుల పాఠ్యమప్పుడె మిముం బ్రార్థింప మంత్రా
ర్థినై! మదినన్ దోయగఁ వేటదేశికుఁడుసం • భావించినాఁ
ర్కెదీ! ర్పదమిన్ నాపరివర్తనంగనియఘాఁ ర్వప్రేమమైతీర్చి
తేతుదమత్కామ్యము సంత్యపున్ బుణముగాఁ • దోచెన్
జునీ మాతులా!

౧౫౯

*

*

*

*

*

ఉ॥ కాంచెడు నాసవచ్చితిని • గంటకుముందె త్వదీయజీవమ
భ్యంచితలీల స్వర్గపుర • బాంధవులంగన వేగెనంచు నా
లించితిఁ బక్షపాతమిటు • లేకద! యల్లుని సేవఁగొంచు యా
చించెడు సేవనాకిడకి • సీ! యనిపోయితివయ్య! మాతులా!

క॥ జనసీ దుఃఖాగ్నులమా

మనమెరిసెనుదాని నీదు • మరణాజ్యమురా!

జనుబొసరిచె గట! కంటిమి!

ఘనశోకపుదత్వమిపుడు • గా మహితాత్మా ౧౬౦

*

*

*

*

*

ఉ॥ సందియముద్భవిల్లుచిముసంబున మీకడకేగుదెంచి యా
చందముఁ దెల్పినన్! పధురశ్శైలిజమశ్శృతిమీఱదీర్తురా
నందముతోక్షణంబునఁ! గంగ గడపెన్ విధి! మాదుసత్కథా
బంధురకీర్తిభాగ్యవిభ • వంబుల డంబు సహించువారలన్
మ॥ పితయున్! భ్రాతలు! మాతయున్! భగిని! సత్వే
మాత్మరౌ బాంధవ! పృతతుల్! స్నేహితులున్! ధరన్ విడి
సురా! వాసంబునుం జేరి రీ! క్షీతి నొక్కండన! యెట్టులుం

దునని త్వ^{న్ద్య}నంబులన్ దోసి యే । గితివేమో? యను
కొందు! జాతకమునన్ గీడేమియున్ మూడమిన్. ౧౬౩

ఉ॥ నోరెటులాడెనోయెటుగఁగనో? మహిమాత్మ ! ఖలుండో
కందుఁదా । నార! వచించె మామెదుట • నల్లదిగో “చితి
మీఁదమర్కటంబూరకనాడెడన్న”! వికటోక్తులఁబొల్లెడు
దుఃఖధారఁజే । నారిచి నోలు స్వామికునినైనఁ గనుం
గొనఁడయ్య! మాతులా! ౧౬౮

ఉ॥ కాలవిపర్యయంబిదియ • కావలె! వ్యాఘ్రముభీషణార్చులన్
గాలుచునుండజంబుక మొ • కండపహాస్యముఁజేసెనంచుగ్రం
థంలనుజూచియుంటిమిక • దా! యదిరూపముఁదాల్చెనేడు! మా
మా! లవమేనిఁబూనఁడను • మానముమాయెదుటన్ వచింపఁగా.

ఉ॥ చేరుపరానివారి గృహ • సీమకుఁజేర్చితి! వారిచేతలే!

మా రణకారణంబయియఁ మా యకుల గడపెన్దు రాత్తులొ
వారియఘమ్ము కట్టికుడుఁ పదరియయ్యెఁబరంబునందు నే
గూరులకెట్లు! శాంతికలుఁ గదగుభంగిజముండొ నర్పదే

ఉ॥ పోకడలందు శ్రీయః తుండ! పుణ్యజనుండు గుణంబులందు! దో
మాకరశైత్యభావుండ! యంబును లౌకికకర్మతుండు! స
త్సాకటభాగ్యవై భవముం లన్ గొను! మా! దయచేతదమ్ములన్
శ్రీకరులన్ బొనర్చు దమ! జ్యేష్ఠకుమారుండ ధీరుడై ధరన్.

శా॥ మామా! నీవసమానలౌకికకళా॥ మహాత్మ్యముల్ చూపియి
భూమి౯గీర్తిగడించినాడెవ్వకదా॥ పూజ్యత్వము౯గొంటి! స
త్ప్రేమ౯ బుధులతోడ నందచవన॥ శ్రీగాంచి వార్షింపు మ
య్యా! మాకిచ్చుచు నెన్ని యేనియునుది॥ వ్యాశీస్సుల౯ శాంతిమై

మనసు ఫౌండేషన్ పుస్తకాల పరిశీలనావట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPLA113B122
పుస్తకం పేరు	ప్రేమ పూర్ణం
తారీఖు	26/10/24
ముందు అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	NO
మొత్తం పేజీలు	119
పెద్ద సైజు పేజీలు	NO
ఖాళీ పేజీలు	CI
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	SK. Rehana
పేజీలు విడదీసినది	REHANA
స్కాన్ చేసినది	Mounika
పరీక్ష చేసినది	pragathi
పేజీలు పరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
పరిస్థితి	Good